

Leerbeck: Lovforslaget om overordentlig Indkomstskat til Københavns Kommune er enstemmigt tiltraadt af Københavns Borgerrepræsentation, og heri ligger for Lovgivningsmagten en Garanti for, at der i høj Grad er Brug for dette store Beløb. De store Skatter, der her er Tale om at inddrive, vil selvfølgelig blive en Byrde for Befolkningen, det er derfor rimeligt, at man ikke med særlig Glæde anbefaler Lovforslaget. Imidlertid er jo København blevet en stor Kommune, den beskæftiger henved 18 000 Mennesker dels som Tjenestemænd, dels som almindelige Lønarbejdere. Man har ligesom andetsteds, baade i Privatlivet og indenfor andre Etater, været nødsaget til at indrømme betydelige Lønforhøjelser i Anledning af den uhyre Stigning i Priserne paa snart sagt alle Omraader. Det Beløb, som skal tilvejebringes til Dækning af de nævnte Lønforhøjelser, andrager 16½ Mill. Kr., og Lovforslaget gaar blandt andet ud paa at give Kommunen Bemyndigelse til at dække dette Beløb ved en overordentlig Indkomstskat. Endvidere gaar Lovforslaget ud paa at foretage en Forandring i den Rateskala, som findes i Lov af 18. April 1910. Frederiksberg Kommune vil følge Lovforslaget ogsaa kunne benytte denne Skala ved en eventuel tilsvarende Tillægsligning for indeværende Aar. Skalaen foreslaas saaledes, at Skattebyrden fordeles i Forhold til Skatteevnen, saa at Stigningen bliver større for de større Indtægter, end den er for Tiden. Da dette maa siges at være et retfærdigt Princip, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Godskesen: Det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Bojsen) udtalte sin Beklagelse over, at der ikke forelaa nærmere Oplysninger for Frederiksbergs Vedkommende. Det har imidlertid sin ganske naturlige Forklaring, at saadanne Oplysninger ikke foreligger i Øjeblikket. Sagen er, at Frederiksberg hidtil har fulgt København med Hensyn til sin Skatteskala, og naar nu København forandrer sin Skala, maa det Spørgsmaal opstaa for Frederiksberg, om man ikke skal følge med og anvende den samme Skala eller i alt Fald foretage Skridt i denne Retning. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som kræver en nøjere Overvejelse, og en saadan Overvejelse har ikke kunnet foretages i Løbet af den ganske korte Tid, der har staaet til Disposition, siden Køben-

havns Kommune, uden nogen Medvirkning fra Frederiksbergs Side, bragte Sagen frem. Naar Frederiksberg imidlertid senere vil foretage en saadan Overvejelse, er det selvfølgelig af Vigtighed, at Overvejelsernes Resultat ikke paa Forhaand er foregribet, men dette vilde være Tilfældet, hvis Lovforslaget var blevet vedtaget i den Skikkelse, i hvilken det blev forelagt, i saa Fald vilde det nemlig efter den for Frederiksberg gældende Skattelov af 1903 og senere Tillæg have været Kommunen umuligt at anvende den nye københavnske Skala. Det er klart, at man kan ikke ønske at udsætte sig for, at den Overvejelse, som man nu vil anstille, bliver foregribet paa den Maade, at et vist Resultat paa Forhaand af formelle Grunde er udelukket. Derfor har Frederiksberg indgivet Andragende ikke om, at de københavnske Regler uden videre maa blive gjort anvendelige paa Frederiksberg, men om, at Loven maa blive affattet saaledes, at Frederiksberg kan faa en Skattevedtægt af det paagældende Indhold, hvis Overvejelserne fører til, at dette anses for rigtigt. Det, som altsaa sker ved denne Lov, naar den vedtages, er ikke, at der gives Frederiksberg en vis bestemt Ordning, men kun, at der holdes Muligheden aaben for, at Kommunen, hvis det findes rigtigt, kan faa en Ordning i den Retning, der her er Tale om. Der vil derefter af Kommunen blive foretaget de fornødne Overvejelser, og under disse Overvejelser vil først det Materiale komme frem, som det ærede 14de landstingsvalgte Medlem lyste efter. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at det ikke er nogen Fejl, i alt Fald ikke nogen Fejl fra Frederiksbergs Side og under alle Omstændigheder ikke nogen Fejl, som det har været muligt at undgaa, naar der ikke allerede paa dette Tidspunkt foreligger udførlige Oplysninger fra Frederiksberg.

Finansministeren (Brandes): Baade det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Bojsen) og det ærede 6te Medlem for København (Helge Kjeldskov) beklagede, at der er givet Rigsdagen for ringe Tid til at behandle dette Lovforslag — og vel ogsaa andre Lovforslag af Vigtighed og Betydning. Jeg kan meget vel forstaa denne Beklagelse, og jeg deler den. Heller ikke for Regeringens Medlemmer er det heldigt, at Forslagene føres og skal føres gennem Rigsdagen med saa kort Tidsfrist, som det i denne Maaned har været Tilfældet. Men jeg maa dog have Lov til at sige, at